

Eszter könyve

Új magyar fordítás

Fordította: Naftali Kraus és Nagy Zsuzsanna

1. fejezet

1. Történet Ahasvéros idejéből. Ahasvéros Indiától Etiópiáig 127 tartomány uralkodója volt. 2. Amikor Susán városában, királyi trónján ült, 3. az összes vezető emberének és tisztségviselőjének - uralkodásának harmadik évében - lakomát rendezett. Megjelentek előtte a perzsa és méd vezérek, a nemesek és a tartományok vezetői. 4. 180 napon át mutogatta nekik királyi gazdagságát és királyi nagyságának pompás fényét. 5. Ezt követően, Susán városában, a palota kertjében, hét napig tartó lakomát rendezett, melyen az egész nép aprajánagyja részt vett. 6. Fehér vászon és kék bíbor gyapjúszőttesteket fehér gyapjú és bíbor kötelekkel és ezüstkarikákkal erősítettek márványoszlopokhoz. A sötétmárvány, gyöngyház és alabástrom kövezeten arany és ezüst kerevetek voltak. 7. Változatos formájú aranykelyhekből ittak. A királyi bort királyi bőkezűséggel mérték; 8. az ivásnál senkit sem erőltettek, mert a király minden udvarnagynak meghagyta, hogy a vendégek kedvére tegyenek. 9. Vásti királyné is készítettett lakomát a nők számára, a királyi palotában. 10. A hetedik napon a királynak jó kedve támadt a bortól és megparancsolta Mehumánnak, Bizetának, Chárbonának, Bigetának, Ábágetának, Zétárnak és Chárkásznak a hét eunuchnak, akik Ahasvéros udvarában teljesítettek szolgálatot, 11. hogy vezessék be Vásti királynét a király elé, a királyi koronával a fején. (Ugyanis) meg akarta mutatni a népnek és a vezető embereknek, hogy milyen szép, mert igencsak szép megjelenésű volt. 12. De Vásti királyné nem volt hajlandó bemenni. Ezen a király nagyon felháborodott, és forrt benne a harag. 13. Megkérdezte tehát a (haragvó) király a múltat jól ismerő bölcseket - mint tudott, az idő tájt az volt a szokás, hogy a király minden ügyében a jogtudósok döntöttek. 14. A hozzá legközelebb állók: Kersená, Sétár, Admátá, Társis, Meresz, Marstená és Memuchán. Ezek heten voltak Perzsia és Média azon vezető emberei, akik bármikor megjelenhettek a király színe előtt. 15. hogy törvény szerint mit kell tenni Vásti királynéval, amiért nem teljesítette Ahasvéros király - udvari emberei által küldött - parancsát? 16. Ekkor ezt mondta Memuchán, a király és a vezető emberek előtt: nemcsak a király ellen vétett Vásti királyné, hanem Ahasvéros király minden tartományának összes vezető embere és egész népe ellen is. 17. Mert a királyné tettének a híre eljut majd minden asszonyhoz, és ők is megvetik férjüket. Azt fogják mondani, hogy Ahasvéros király is megparancsolta, hogy Vásti királynét vezessék elé, de ő nem ment. 18. És azon napon el fogják mondani Perzsia és Média nagyasszonyai, akik hallottak a királyné dolgáról, mind a király vezető embereinek, és elég nagy lesz a megvetés és harag. 19. Ha a király jónak látja, bocsásson ki királyi dekrétumot, és ezt a perzsák és médek megváltoztathatatlan törvényei közé iktassák, miszerint Vásti nem jelenhet meg többé Ahasvéros színe előtt, a királynéi méltóságot pedig a király adja át másnak, Vástinál méltóbbnak. 20. S ha kitudódik a király rendelete, melyet utasításba ad egész királyságában, mert nagy az, akkor minden asszony megadja a tiszteletet férjének, aprajától nagyjáig. 21. Tetszett a dolog a királynak és a vezetőinek, és Memuchán szava szerint cselekedett a király. 22. És a király minden tartományába leveleket küldött, mindegyik tartományba annak írás módja szerint, és mindegyik néphez annak nyelve szerint: hogy minden férfi úr legyen a maga házában, s beszéljen népének nyelve szerint.

2. fejezet

1. Ezek után lecsillapodott Ahasvéros király haragja, és eszébe jutott Vásti, az is amit tett, és az, amit határoztak róla. 2. A király szolgálatára kirendelt ifjú szolgák ekkor azt mondták: keresni kell a királynak szép termetű szűz lányokat. 3. Nevezzen ki a király megbízottakat birodalma minden tartományába, hogy gyűjtsenek össze minden szép termetű szűz lányt Susán városába, az asszonyok palotájába. Bízzák rá őket Hégájra, a király háremőrére, és adjanak nekik szépitőszereket. 4. Az a lány legyen Vásti helyett a királyné, akit a király a legszebbnek talál. Tetszett ez a beszéd a királynak és eszerint járt el. 5. Volt Susán városában egy Mordecháj nevű zsidó ember, Jáir fia, Simei fia, aki Kis fia, és aki benjáminita volt. 6. Jeruzsálemből vitték fogságba azokkal a foglyokkal együtt, akiket Jehonjával, Júdea királyával együtt hurcoltak el, amikor Nebukodnecár, Babilónia királya fogságba vitte őket. 7. Ő volt Hadasszá gyámja, azaz Eszter nagybátyja, mert nem volt neki apja-anyja. A lánynak jó alakja és szép arca volt. Amikor apja és anyja meghaltak, Mordecháj lányává fogadta. 8. És amint meghallották a király szavát és törvényét, összegyűjtöttek sok lányt Susán fővárosba, és Eszter is elvitetett a király házába, Hégájnak, a nők őrzőjének felügyelete alá. 9. És tetszett neki a lány és kegyet nyert előtte, és sürgette, hogy adják neki szépitőszereit és ajándékait, és a hét lányt, akiket szolgálatára adnak a király palotájából, és kivételezett vele meg leányzóival az asszonyok házában. 10. Eszter nem mondta meg, melyik népből való, és honnan származik, mert Mordecháj azt parancsolta neki, hogy ne mondja meg. 11. Mordecháj pedig naponta az asszonyok palotája előtti téren forgolódott, hogy megtudja, jól van-e Eszter és mi történik vele. 12. S mikor egy-egy lányra került a sor, hogy bemenjen Áchásvéros királyhoz azután, hogy letelt neki az őt megillető tizenkét hónap - mert így telnek a szépitkezés napjai: hat hónapig mirha-olajjal és hat hónapig illatszerekkel és szépitőszerekkel - 13. bemeget a lány a királyhoz, és mind az, amit kér, hogy elkísérje őt az asszonyok házából a király palotájába, megadatik neki. 14. Este bemeget és reggel visszatér egy másik asszonyok házába, Sáásgáznak, a király udvari tisztjének, az ágyasok őrének felügyelete alá. Nem mehet be többé a királyhoz csak akkor, ha őt a király kívánja és név szerint hívhatja. 15. És mikor Eszterre került a sor, Ávichájil, Mordecháj nagybátyja leányára, akit Mordecháj lányának fogadott, hogy bemenjen a királyhoz, nem kért semmit, csak azt, amit Hégáj, a király udvari tisztje, az asszonyok őre tanácsolt, és Eszter tetszést nyert azok szemében, akik őt látták. 16. És Eszter bevitetett Áchásvéros királyhoz, királyi palotájába a tizedik hónapban, Tévét havában, királyságának hetedik évében. 17. És a király megszerette Esztert, jobban valamennyi asszonynál, és elnyerte tetszését és kegyét jobban mint bármelyik hajadon, királyi koronát tett a fejére és királynévá tette őt Vásti helyett. 18. És nagy lakomát rendezett a király mind vezető emberei és szolgálói számára, Eszter lakomáját. Engedményeket adott a tartományoknak és ajándékokat a királyi mértékben. 19. Amikor másodszor is gyűjtöttek szűzeket - Mordecháj a királyi udvarban volt. 20. nem mondta meg, kik a rokonai és melyik népből való, mert Mordecháj így parancsolta neki, éppúgy megfogadta Mordecháj szavát, mint mikor még a gyámsága alatt állt. 21. Egy ízben, amikor Mordecháj az udvarban tartózkodott, a király küszöbét őrző két háremőr, Bigtán és Teres megharagudott Ahasvéros királyra, és merényletet terveztek ellene. 22. Mordecháj azonban megtudta, és elmondta Eszter királynénak, Eszter pedig elmondta a királynak. 23. A hír kivizsgáltatott és igaznak bizonyult, ezért a két háremőrt felakasztották. A történetet fel is jegyezték a királyi krónikák könyvében.

3. fejezet

1. Ezek után nagy méltóságra emelte Ahasvéros király az agágita Hámánt, Hám dátá fiát, és feljebb tette székét a körülötte lévő összes vezető embernél. 2. A király összes udvari

embere, akik a királyi udvarban voltak, térdet hajtottak és leborultak Hámán előtt, mert így parancsolta a király. Mordecháj azonban nem hajtott térdet, és nem borult le. 3. És így szóltak Mordechájhoz a király szolgái, kik a király kapujában voltak: Miért szeged meg a király parancsát? 4. És mikor napról-napra szóvá tették ezt neki, ő nem hallgatott rájuk. Jelentették Hámánnak, hogy helytálló-e Mordecháj védekezése, miszerint azért nem teszi meg, mert ő zsidó. 5. Amikor Hámán látta, hogy Mordecháj nem hajt térdet és nem borul le előtte, előntötte Hámánt a méreg. 6. De nem elégedett meg azzal, hogy egyedül Mordechájra emelje kezét, mert tudára adták neki, hogy melyik népből származik Mordecháj, ezért Hámán arra törekedett, hogy Mordechájjal együtt minden zsidót kipusztítson Ahasvéros egész birodalmából. 7. Ahasvéros király uralkodásának 12. évében, az első, Niszán hónapban, Hámán sorsot vetett, napról napra, hónapról hónapra, a 12. hónapig, vagyis Ádár haváig. 8. Ekkor azt mondta Hámán Ahasvéros királynak: Van egy nép, amely elszórtan és elkülönítetten él a népek között birodalmad minden tartományában. Törvényeik különböznek minden más néptől, és a király törvényeit nem tartják meg. A királynak nincs hasznára, ha meghagyja őket. 9. Ha a király jónak látja, adja írásba, hogy el kell veszejteni őket, én pedig tízezer talentum ezüstöt mérek ki a tisztviselők kezébe, hogy vigyék a királyi kincstárába. 10. Ekkor a király lehúzta pecsétgyűrűjét és az agági Hámánnak, Hám dátá fiának, a zsidók ellenségének adta. 11. És azt mondta a király Hámánnak: Az ezüst a tied, és a nép is, hogy azt tehess vele, amint akarsz. 12. Az első hónap tizenharmadik napján hívták a királyi írnokokat és megíratkák mindent Hámán parancsa szerint a kormányzóknak és a helytartóknak, akik az egyes tartományok élén álltak, és az egyes népek vezető embereinek, mindegyik tartományba írásmódja szerint, és mindegyik népnek nyelve szerint. Ahasvéros király nevében készült az írás és a király gyűrűjével pecsételték le, 13. és futárokkal küldték el a király valamennyi tartományába, hogy egyetlen napon, a 12. hónap, vagyis az Ádár hónap tizenharmadikán, pusztítsanak el, gyilkoljanak le és semmisítsenek meg minden zsidót, ifjakat és öregeket, gyermekeket és nőket egyaránt, és hogy vagyonukat pedig zsákmányolják el. 14. Az irat másolata rendeletként adasson ki minden egyes tartományban, nyilvánosan minden népnek, hogy készek legyenek azon a napon. 15. A futárok sietve útnak indultak a király parancsával és Susán várában kihirdették a törvényt. A király és Hámán leültek borozni és Susán városában nagy volt a megdöbbenés.

4. fejezet

1. Mordecháj megtudta mindazt, ami történt, hamut szórt a fejére, kiment a városba és hangosan, keservesen jajveszékelt. 2. Így ment egészen a király kapujáig, de a király kapuján, zsákba öltözve, nem volt szabad belépnie. 3. Minden egyes tartományban és helységben, ahová eljutott a király törvénye, nagy gyász szakadt a zsidókra. Bőjtöltek, sírtak, gyászolták magukat és sokan zsákruhában és hamuban fetrengtek. 4. És bementek Eszter szolgálólányai és udvari tisztjei, és tudára adták azt neki. A királyné nagyon megrendült és ruhát küldött, hogy öltöztessék fel Mordecháját és a zsákruhát vegyék le róla, de ezt ő nem fogadta el. 5. Ekkor hívta Eszter Hátácht, a király azon udvari tisztjei közül, akiket szolgálatára kirendeltek, és parancsot adott neki Mordechájra vonatkozólag, hogy megtudja, mi ez és miért van ez? 6. És elment Hátách Mordechájhoz a város (fő)utcájára, mely a király kapuja előtt vezet. 7. És tudára adta neki Mordecháj mindazt, ami őt érte, és azt az ezüst mennyiséget, melyről Hámán mondta, hogy kiméri a királyi kincstárnak a zsidók megsemmisítéséért, 8. és a rendelet leiratának másolatát, melyet Susánban adtak ki, hogy őket megsemmisítsék. Oda adta neki, hogy megmutassa Eszternek és tudára adja, hogy azt parancsolja neki, menjen be a királyhoz, könyörögjön neki és kérelmet intézzon hozzá népéért. 9. Hátách bement és elmesélte Eszternek Mordecháj szavait. 10. Eszter azt válaszolta Hátáchnak megparancsolva Mordechájra vonatkozólag: 11. a király minden szolgája és a király tartományainak népe

tudja, hogy minden férfire és asszonyra, aki bemegy a királyhoz a belső udvarba anélkül, hogy hívták volna, az az egy rendelet áll, hogy kivégzik, kivéve ha a király az arany pálcáját felé nyújtja, akkor maradhat életben. Engem pedig nem hívtak, hogy bemehessek a királyhoz, immár harminc napja. 12. És elmondták Mordechájnak Eszter szavait. 13. Ekkor Mordecháj azt üzenté vissza Eszternek: ne áltasd magad azzal, hogy te, a királyi palotában, megmenekülhetsz. 14. Mert ha te most néma maradsz, máshonnan támad majd a zsidók számára menekvés, de te és családod elpusztul! Ki tudja, nem éppen a mostani idők miatt jutottál-e királyi méltóságra?! 15. Ekkor Eszter azt üzenté Mordechájnak: 16. menj és gyűjts össze minden zsidót, aki csak Susánban található és böjtöljetek értem! Ne egyetek és ne igyatok három napig, se éjjel, se nappal. Én is ugyanúgy böjtölök szolgálóimmal, aztán bemegyek a királyhoz, a törvény ellenére is. Ha elveszek, hát elveszek! 17. Mordecháj ezután elment és mindenben úgy járt el, ahogy azt Eszter meghagyta neki.

5. fejezet

1. Három nap múltán Eszter királynői öltözéket öltött és megállt a királyi palota belső udvarán, a trónteremmel szemben. A király pedig ott ült a trónján, szemben a bejárattal. 2. Amint a király meglátta, hogy Eszter királyné ott áll az udvaron, kegyet talált a szemében és kinyújtotta Eszter felé a kezében lévő aranypalcát. Eszter közelebb lépett és megérintette a pálca végét. 3. A király megkérdezte tőle: mi járatban vagy, Eszter királyné és mi a kívánságod? Még ha országom felét is [kéred], megadom neked! 4. Eszter válaszolt: Ha a király jónak látja, jöjjön ő és Hámán ma lakomára, amelyet neki készítettem. 5. S így szólt a király: Hamar hozzátok Hámánt, hogy teljesülhessen Eszter szava! Így hát elment a király és Hámán a lakomára, melyet Eszter készített. 6. Ekkor azt mondta a király Eszternek borivás közben: Amit csak megkívánsz, megadatik neked! Ami a kérésed, legyen az akár a királyság fele is, úgy lesz! 7. Eszter pedig azt felelte: Kérésem és kívánságom: 8. ha jóindulattal tekint rám a király, és ha jónak látja megadni kérésem és teljesíteni kívánságom - jöjjön el a király, Hámánnal együtt a lakomámra, amelyet készíték. Holnap aztán felelek majd a király kérdésére. 9. Azon a napon Hámán örömmel és jókedvűen távozott [a lakomáról]. De meglátta Hámán, a király kapujában Mordechájt, aki nem kelt fel előtte, meg se moccant, s ezért elöntötte őt a düh. 10. Hámán erőt vett magán és hazament. Majd hívatta barátait és feleségét Zerest, 11. és elsorolta nekik, milyen nagy a vagyona, mennyi fia van és hogyan emelte őt a király nagyobb méltóságra minden vezető emberénél. 12. Majd így szólt Hámán: Nem is hívott Eszter királyné mást a királyon kívül a lakomához, melyet készített, mint engem, és holnapra is én vagyok hivatalos hozzá a királyon kívül. 13. Mindez, azonban, mit sem ér nekem, amíg a zsidó Mordechájt a királyi udvarban látom. 14. Zeres a felesége meg mind a barátai ezt válaszolták neki: Készíts bitófát, ötven ámá magasat. Reggel pedig mondd a királynak, hogy akasszák fel rá Mordechájt, s menj be a királlyal a lakomára örvendve. Tetszett a dolog Hámánnak és elkészíttette a bitófát.

6. fejezet

1. Azon az éjszakán került az álom a királyt. Ezért megparancsolta, hogy hozzák elő a nevezetes történetek könyvét, és olvassanak fel belőle neki. 2. És rátaláltak arra a feljegyzésre, hogyan jelentette fel Mordecháj Bigtánt és Terest, a király küszöbét őrző két háremőrt, akik merényletet terveztek Ahasvéros király ellen. 3. A király megkérdezte, milyen méltóságot és kitüntetést adtak ezért Mordechájnak? A király szolgálatára álló ifjak azt felelték, hogy semmit nem adtak neki. 4. Akkor azt kérdezte a király: ki van az udvarban? Hámán ugyanis megérkezett és azt akarta kérni a királytól, hogy akasztassa fel Mordechájt arra a bitófára, amit készíttetett neki. 5. Ezért a királynak ifjú szolgálói azt mondták: Íme

Hámán, itt áll az udvarban. A király erre azt válaszolta: Jöjjön be! 6. Hámán bement, és a király azt kérdezte tőle: Mit kell tenni azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni? Hámán azt gondolta szívében: Ki más kívánna a király kitüntetni, ha nem engem? 7. Annak az embernek, akit a király ki akar tüntetni, 8. hozzanak királyi öltözetet, olyat, amilyenbe a király szokott öltözni, meg lovat, amilyenben a király szokott kilovagolni és tegyenek a fejére királyi koronát. 9. Adják át a ruhát és a lovat az egyik királyi nemes úrnak, öltöztessék fel azt az embert, akit a király ki akar tüntetni, lovagoltassák végig a város (fő)utcáján, és kiáltás előtt: Így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni. 10. Siess, hozd a ruhát és lovat, amiről beszéltél, és tégy így a zsidó Mordechájjal, aki a királyi udvarban van. Semmit ne hagyj el abból, amit mondtál! 11. Hámán tehát fogta a ruhát és a lovat, felöltöztette Mordechájt, majd végiglovagoltatta a város (fő)utcáján és azt kiáltotta előtt: Így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni! 12. Majd visszatért Mordecháj a király kapujába, Hámán pedig hazasietett gyászosan és beborított fővel. 13. Hámán elmesélte feleségének Zeresnek és minden barátainak mindazt, ami őt érte. Erre azt válaszolták neki bölcsei és felesége Zeres: Ha a zsidók ivadékából való ez a Mordecháj, aki előtt bukni kezdted, akkor nem bírsz vele, hanem teljesen el fogsz bukni előtt! 14. Még beszélgettek vele, mikor a király udvari tisztjei megérkeztek és sietve vitték Hámánt a lakomára, melyet Eszter készített.

7. fejezet

1. A király és Hámán eljöttek, hogy igyanak Eszter királynéval. 2. És így szólt a király Eszterhez a második napon is a borivás közben: amit csak megkívánsz Eszter királyné, megadatik neked! Ami a kérésed, legyen az akár a királyság fele is, úgy lesz! 3. Eszter királyné pedig azt felelt: Ha kegyet találtam szemeidben, ha jóindulattal tekint rám a király, és ha jönnek látja, adja nekem életemet kérésemre és népemet kívánságomra! 4. Mert eladtak engem és népemet, megsemmisítésre, legyilkolásra és elpusztításra, és hogyha szolgálóknak és szolgálóknak adtak volna el minket, hallgattam volna - mert nincs szorongatás, mely felérne a király kárával. 5. Ahasvérós király ekkor azt kérdezte Eszter királynétől: ki az, és hol van az, aki arra mert vetemedni, hogy ilyet tegyen? 6. Eszter pedig mondta: ez az ember, a gonosz Hámán, a mi ádáz ellenségünk! Hámán erre megijedt a király s a királyné előtt. 7. A király indulatosan felkelt a borivástól, a palota kertje felé indult, és Hámán ott állt, hogy az életéért könyörögjön Eszter királynénál, mert látta, hogy a vesztét már elhatározta a király. 8. A király pedig visszatért a palota kertjéből a borivás házába, és Hámán éppen leborult a kerevetre, melyen Eszter volt. Ekkor így szólt a király: Még bántalmazni is mered a királynét az én jelenlétemben? A szó elhagyta a király ajkait és Hámán arca elborult. 9. Chárboná, egy az udvari tiszték közül, így szólt a király előtt: Íme a bitófa is, melyet Hámán készített Mordecháj számára, aki jót mondott a királyról. Ott áll Hámán házában, ötven ámá magas. A király pedig azt mondta: Akasszátok fel rá! 10. Így felakasztották Hámánt a bitófára, melyet Mordecháj számára készített, és a király indulata lecsillapodott.

8. fejezet

1. Azon a napon Ahasvérós király Eszter királynénak adta Hámánnak, a zsidók ellenségének házáat. Mordecháj pedig a király közvetlen környezetébe került [szó szerint: bement a király elé], mert Eszter felfedte, ki ő neki. 2. A király lehúzta pecsétgyűrűjét, amit elvett Hámántól és odaadta Mordechájnak, és Eszter kinevezte Mordechájt Hámán háza fölé. 3. Ezután Eszter ismét beszélt a királlyal, lába elé borult és sírva kért kegyelmet tőle, hogy hiúsítsa meg az agágita Hámán gonosz tervét, amelyet a zsidók ellen kigondolt. 4. A király odanyújtotta Eszternek az aranypálcát, így Eszter felkelt, megállt a király előtt, 5. és azt mondta: ha jönnek

látja a király, s ha jóindulattal tekint rám, s helyesli a dolgot, és elnyertem a tetszését, adjon ki egy dekrétumot, melyben visszavonják az agágita Hámánnak, Hámdata fiának a leveleit, melyeket minden tartományba elküldött a zsidók kipusztításáról, 6. mert hogyan tudnám elnézni azt a veszedelmet, amely népemre vár, és hogyan tudnám elviselni rokonaim pusztulását? 7. Ahasvéros király így felelt Eszter királynénak és a zsidó Mordechájnak: Hámán házát már Eszternek adtam, őt pedig felakasztották, mert kezét emelt a zsidókra. 8. Ti meg írtatok a király nevében, amit a zsidók ügyében jónak láttok és pecsételjétek le a király gyűrűjével. Ugyanis az a rendelet, amit a király nevében írtak és a király gyűrűjével pecsételtek le - visszavonhatatlan. 9. Abban az időben a harmadik hónapban, Sziván havában, annak huszonharmadikán hívták a király írnokait, akik leírtak mindazt, amit Mordecháj megparancsolta, a zsidóknak, a kormánytoknak, a helytartóknak és a tartományok vezető embereinek, melyet Indiától Etiópiáig, 127 tartományba, minden egyes nép saját nyelvén, a tartomány saját írásmódja szerint elküldtek, valamint a zsidóknak is a maguk írásával és a maguk nyelvén. 10. Ahasvéros király nevében íratta és megpecsételte a király gyűrűjével, és elküldte a leveleket a lovas futárokkal, akik a ménesekből származó úri paripákon nyargaltak: 11. megengedte a király, hogy az egyes városokban lakó zsidók összegyűljenek életük védelmére, elpusztíthassák, megölhessék és elveszejthessék a népek és tartományok velük szemben ellenséges erőit, gyermekeiket és asszonyaikat, és hogy vagyonukat elzsákmányolják - 12. ugyanazon a napon Ahasvéros király valamennyi tartományában, a tizenkettedik hónapnak, Ádár havának tizenharmadikán. 13. Az irat másolatát rendeletként adták ki mindegyik tartományban, nyilvánosan mind a népeknek, és a zsidóknak, hogy készen legyenek ezen a napon bosszút állni ellenségeiken. 14. Az úri paripákon nyargaló futárok pedig sebtiben és sietve indultak a király parancsára. A rendeletet pedig kiadták Susán fővárosban. 15. Ezután Mordecháj távozott a király színe elől bíorkék és fehér királyi öltözetben nagy arany koronával, bisszus és bíborpiros palástban. Susán városa ujjongott s örvendett. 16. A zsidóknak fény és öröm jutott, meg vígság és megbecsülés. 17. Minden egyes tartományban és helységben, ahová a király parancsa eljutott örültek a zsidók. Az ország lakosságából sokan zsidóvá lettek, mert elfogta őket a zsidóktól való félelem.

9. fejezet

1. A tizenkettedik hónapban, Ádár havában, annak tizenharmadik napján pedig, amelyről a király parancsa és rendelete szólt, hogy cselekedjenek azon a napon, - amikor a zsidók ellenségei azt remélték, hogy elbánhatnak velük - fordulat következett be, mert a zsidók bánhattak el azokkal, akik gyűlölték őket. 2. Összegyűltek a zsidók városaikban, Ahasvéros király valamennyi tartományában, és rátámadtak azokra, akik a vesztükre törtek. Senki nem tudott nekik ellenállni, mert rettegés fogta el tőlük az egész lakosságot. 3. A tartományok vezetői, a kormányzók, a helytartók és királyi hivatalnokok kedveztek a zsidóknak, mert a Mordechájtól való félelem fogta el őket. 4. Mordecháj, ugyanis, nagy ember lett a királyi palotában és híre eljutott valamennyi tartományba, ugyanis a férfiú, Mordecháj, nőttön nőtt. 5. A zsidók pedig lesújtottak mind az ellenségeikre karddal, legyilkolták és elpusztították őket, kedvük szerint bántak gyűlölőikkel. 6. Susán fővárosban pedig a zsidók megölték és elpusztítottak ötszáz embert, 7. meg Pársándátát, Dálfont és Ászpátát, 8. Porátát, Adálját és Áridátát, 9. Pármástát, Áriszájt, Áridájt és Vájzátát, 10. Hámánnak, Hámdata fiának, a zsidók szorongatójának, tíz fiát megölték, de a zsákmányra nem tették rá kezüket. 11. Azon a napon a legyilkoltak számát tudatták a királlyal Susán fővárosban, 12. s a király azt mondta Eszter királynénak: Susán fővárosban a zsidók megölték és elpusztítottak ötszáz embert, meg Hámán tíz fiát. És a király többi tartományaiban mit tettek! Tehát amit csak megkívánsz, megadatik neked! Ami a kérésed, úgy is lesz! 13. Eszter pedig így válaszolt: ha jónak látja a király, enged meg holnap is a Susánban levő zsidóknak, hogy a mai nap rendelete szerint

cselekedjenek. Hámán tíz fiát pedig akasszák fel a bitófára. 14. A király erre azt mondta, hogy úgy legyen, és kiadatott a rendelet Susánban. Hámán tíz fiát pedig felakasztották. 15. Ádár havának tizennegyedik napján is összegyűltek a Susánban levő zsidók és megöltek háromszáz embert Susánban, de a zsákmányra nem tették rá a kezüket. 16. A többi zsidó pedig, akik a király tartományaiban voltak, összegyűltek és kiálltak életükért, nyugalmat leltek ellenségeiktől. Megöltek gyűlölőik közül hetvenötezret, de a zsákmányra nem tették rá kezüket. 17. Ádár havának tizenharmadik napján, és annak tizennegyedikén megpihentek, megtették azt lakoma és öröm napjának. 18. A Susánban levő zsidók pedig összegyűltek tizenharmadikán és tizennegyedikén, és megpihentek tizenötödikén, és megtették azt lakoma és öröm napjának. 19. Ezért a zsidók, akik a nyílt városokban laknak, Ádár havának tizennegyedik napját tartják vidámságra, lakomára, ünnepre és arra, hogy ajándékokat küldjön egyik a másikának. 20. Mordecháj leírta mindezen eseményeket, majd levelet küldött mindazon zsidóknak, akik Ahasvéros király tartományaiban laktak közel vagy távol. 21. Kötelezővé tette számukra, hogy tartsák meg Ádár hó 14. és 15. napját, évről évre, 22. mivel ezek a napok, melyektől kezdve a zsidók nyugtot lelhetnek ellenségeiktől, és ez az a hónap, amelyben bánatuk örömmé, gyászuk ünnepre fordult. Tegyék ezeket a lakoma és öröm napjaivá, amikor egymásnak ajándékokat és a nélkülözőknek adományokat küldenek. 23. A zsidók pedig megfogadták, hogy folytatják, amit elkezdtek, ahogyan azt Mordecháj megírta nekik. 24. Mert az agági Hámán, Hámdata fia, az összes zsidó szorongatója, kitervelte a zsidók ellen, hogy elveszíti őket, s purt, azaz sorsot vetett, hogy megzavarja és elveszítse őket. 25. Azonban amikor [Eszter] a király elé járult, az kimondta levélben, hogy [Hámánra] visszazálljon gonosz gondolata, melyet a zsidók ellen kitervelt, a saját fejére, így felakasztották őt meg fiait a bitófára. 26. Ezért nevezték el ezeket napokat Purimnak, a pur nevéből, ezen levél minden szava miatt és amiatt, amiről ekkor meggyőződtek és amit ekkor megtapasztaltak. 27. Megállapították és elfogadták a zsidók maguk számára, leszármazottjuk számára és mindenki számára, ki hozzájuk csatlakozott, hogy ne szeghessék meg ezen két nap megtartását előírásuk és idejük szerint minden évben, 28. hogy ezekre a napokra megemlékezzenek és megtartsák őket minden nemzedék nemzedékben, mindegyik családban, mindegyik tartományban és mindegyik városban. A Purimnak ezek a napjai ne tűnjenek el nyomtalanul a zsidókból és emléküik ne szűnjön meg leszármazottjuknál. 29. Eszter királyné, Ávichájil lánya, és a zsidó Mordecháj újra megírták a levelet, és hangsúlyozottan követelték ezen második Purim-levél rendelkezéseinek teljesítését. 30. Elküldték a leveleket az összes zsidóhoz, Ahasvéros királyságának százhuszonhét tartományába, békének és igazságnak szavaival, 31. hogy megtartsák Purim ezen napjait a maguk idejében, amelyet meghatározott számukra Mordecháj, a zsidó, és Eszter, a királyné, valamint amelyet meghatároztak saját maguk számára és leszármazottjuk számára a böjtök és kiáltások dolgában. 32. Eszter szavai elismertették Purimot, mint ünnepet és beírták a könyvbe.

10. fejezet

1. Ahasvéros király adót vetett ki az országra és a tenger szigeteire. 2. Minden nevezetes hőstette és Mordecháj nagyságának a leírása, akit kitüntetett a király - mindez meg van írva a méd és perzsa királyok történetének könyvében. 3. Mert a zsidó Mordecháj második ember volt Ahasvéros király után, tekintélyes volt a zsidók között, és honfitársai többsége kedvelte őt, mert népe javát kereste és nemzetségének békéjén tevékenykedett.